

R. Jensen: Ved at læse Betænkningen over det foreliggende Lovforslag og se, at der er 3 Mindretal, altsaa, at man ikke har kunnet enes, og endelig ved at se det mindste Mindretal paa 2 Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) og det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Sage), maatte jeg tro, at hvad der særlig havde gjort sig gældende fra den Side, var Hensynet til Enterne og de faderløse, thi det plejer jo at være det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, der taler om, at man ikke kan gaa til Rentenedsættelse af Hensyn til disse, til Enter og saadanne, der sidde inde med smaa Kapitaler og derved faa for lidt Indtægt, saa de ikke kunne leve af det. Men til min Overraskelse ser jeg, at det ikke er det Hensyn, der er gjort gældende fra Mindretallets Side, tværtimod er det Hensynet til Debitorerne. Man mener, det vil ikke hjælpe dem noget, men vil staafe dem forøget Udgift, og det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Alberti) var jo næsten inde paa noget lignende, eftersom Forslaget efter hans Mening ikke vilde faa nogen Betydning, medmindre hans og hans Meningsfællers Endringsforslag blev vedtaget. Jeg tror nu, at selv om det ikke er stort, saa vil det alligevel faa Betydning, og jeg tror ikke, det ærede Medlem fra Fredensborg har Ret i den Betragtning, at man ikke kan fastsætte Renten til $3\frac{1}{2}$ pCt., fordi den faktisk ikke er $3\frac{1}{2}$ pCt. Nu siger det ærede Medlem i Dag, at Kursnoteringen over de forskellige Obligationer er ingen Maalestok, men hvad er da Maalestoffet? Og hvad var da Maalestoffet, den Gang man i 1855 vedtog at fastsætte den legale Rente til 4 pCt.? Det har dog nærmest været Noteringen af den Rente, der faktisk var, men 4 pCt. var for øvrigt ikke den faktiske Rente den Gang. Ser man paa Kursnoteringen netop fra Aaret 1855, saa vil man se, at dette Aar var Kursnoteringen den 2den April for 4 pCt.s kongelige Obligationer $98\frac{1}{4}$ til $98\frac{1}{2}$, for sjællandske Kreditforeningsobligationer $96\frac{1}{4}$ til $96\frac{1}{2}$ og for jydsk Kreditforeningsobligationer fra $96\frac{1}{4}$ til $96\frac{3}{4}$. Nu forekommer det mig, at naar man drager en Sammenligning mellem de daværende Kurser og de nuværende, saa vil den absolut tale til Gunst for, at vi ere nærmere ved en Rentefod af $3\frac{1}{2}$ pCt. nu, end man var ved en Rentefod af 4 pCt. i 1855, da man vedtog Loven af 6te April 1855. Og hvis det skulde lykkes at gennemføre dette lille Skridt, som der kun er Tale om her, saa er jeg sikker paa, at det vil faa sin Betydning. Det er jo ganske vist rigtigt,

hvad der er udtalt fra forskellige Sider, at man ikke her ved en Lovbestemmelse kan sige: den Rente skal være den gældende; thi det beror paa Pengemarkedet, det beror paa, om der er rigelig Tilførsel. Vilde man gaa til at fastslaa det, saaledes at ingen Bevilling maatte udstedes, vilde det vistnok kun have uheldige Følger for Debitorerne; det vil jo afhænge af Pantets Fintid, hvor højt man skal gaa med Renten. Men jeg er sikker paa, at hvis dette Forslag, som jo kun er en Ændring i Loven af April 1855, bliver gennemført, vil det faa Følger, og det forundrer mig, at det ærede Medlem fra Fredensborg ikke har kunnet slutte sig til de Medlemmer, der have villet være med til at gennemføre det. Jeg har ikke tidligere og heller ikke i Dag hørt, at han havde Betænkeligheder af samme Natur som det ærede Medlem fra Københavns 4de Valgkreds, og de Betænkeligheder, der ere udtalte i Dag, ere ikke større, end at man nok med nogen god Vilje kan overvinde dem. Naar det ærede Medlem sluttede med at anbefale at blive staaende ved den nuværende Rente, saa vil jeg bede ham blot at gaa med til dette lille Skridt. Vi sige jo ikke, at Renten skal være $3\frac{1}{2}$ pCt., hvis den ikke er det, vi sige kun, at hvis man tager mere uden Bevilling, saa bliver det betragtet som Aager. Kommer det da ikke til en saa rigelig Tilførsel af Penge paa Pengemarkedet, at Renten kan holdes nede paa $3\frac{1}{2}$ pCt., saa bliver den det ikke, derfor synes jeg ikke, at det ærede Medlem kan have noget imod Forslaget, særlig naar han vil stille sig paa Debitorernes Side. Jeg vil derfor anbefale Lovforslagets Vedtagelse med det første af de stillede Ændringsforslag. Ændringsforslaget under Nr. 2 skal jeg ikke komme ind paa her, da jeg tror, som det ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører, at det ikke har sin Plads paa dette Forslag, men der vil blive Lejlighed til senere at diskutere derom.

S. Sage: Jeg skal ikke komme vidtløftig ind paa de Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem fra Gshjærg (Bluhme). Det forekommer mig, at Konsekvensen af hans Betragtninger egentlig var den, at der slet ikke maatte tages Rente, og at det vilde han finde mest passende. (Uafbrudt af Bluhme). Jo, saa snart man kommer ind paa Spørgsmaalet om, hvad Kristendom og Religion forlanger af den enkelte og vil gøre det til Lovregel, saa kommer man naturligtvis til, at der slet ikke maa tages Rente, ja at man end ikke maa forlange det. Laan tilbage, der er ydet. Men i hvert Tilfælde var Konsekvensen af det ærede Medlems Ord, at der overhovedet slet ikke maatte